

[Glistrup.]

konsulenter i Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, eller hvem man kan tale med.

Det er derfor, vi, efter at være kørt fast i dette indkomstskatteproblem så mange gange, nu ikke kan bruge de af ministeren anviste traditionelle veje, men må gå den vej, at vi bruger grundlovens § 51.

Det andet spørgsmål, der har været fremme her under debatten, er, hvordan selve dette beslutningsforslags videre skæbne her i folketinget skal være. Der har hr. Risgaard Knudsen og hr. Stetter udtalt sig i den retning, at hvis det skal i udvalg, mener man, at det skal i udvalget for forretningsordenen. Der er ikke fra nogen af de to herrers side anført noget argument for den holdning.

For mig at se må det være aldeles oplagt, at den sagligt rigtige løsning er, at det kun er skatte- og afgiftsudvalget, der har forudsætninger for at bedømme dette forslags nærmere forløb ved en normal udvalgsbehandling, eventuelt samråd med skatte- og afgiftsministeren, hvordan nu udvalgsbehandlingen kommer, formulering af spørgsmål til ministeren til afklaring af, hvordan tingene er nu med hensyn til, hvordan dette forslag nærmere skal udformes. Skal det udformes, sådan som forslagsstillerne har gjort, hvor man jo simpelt hen siger, at det problem, kommissionen skal beskæftige sig med, er, om indkomstbeskatningen bør bibeholdes, eller skal man gøre det i en mere modificeret form, sådan at den parlamentariske kommission skal overveje, om, og i bekræftende fald hvordan, indkomstskatten skal bibeholdes, samt en vurdering af forslagens fristbestemmelse om, at arbejdet skal være afsluttet inden den 1. oktober 1976? Det er skatte- og afgiftsudvalget, der kan foretage en saglig vurdering af, om det er for kort eller for lang en frist, og om medlemmernes antal skal være lidt større eller lidt mindre.

Udvalget for forretningsordenen besidder ikke den ekspertise. Det vil blive et kors, når udvalget i måske 8-10 møder skal behandle dette forslag, med samråd med skatte- og afgiftsministeren, og drøfte alle de mange saglige ting, der skjuler sig bag ved det.

Derfor er hr. Risgaard Knudsen og hr. Stetter ikke begrundede anmodninger heller ikke sagligt velmotiverede. Det rigtige

må være, at udvalgsbehandlingen foregår i skatte- og afgiftsudvalget.

Skatte- og afgiftsministeren (Svend Jakobsen):

Jeg tager kun ordet for at rette en misforståelse, der er opstået. Mine bemærkninger om det udvalg, regeringen har nedsat her den 18. november, gik ikke på et forslag om, at man kunne henvise denne opgave til det pågældende udvalg. Det var et eksempel på, at de problemer omkring skattelovgivning, der ligger, bør til behandling i et sådant udvalg, men jeg vil gerne understrege, at det ikke er regeringens opfattelse, at vi kan undvære indkomstbeskatningen som et led i vores samlede beskatning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen, men da der af hr. Glistrup er stillet forslag om, at forslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget, må der foretages afstemning.

Formandens forslag om at henvise forslaget til folketingsbeslutning til udvalget for forretningsordenen
vedtoges med 91 stemmer mod 29; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Dermed bortfaldt Glistrups forslag om at henvise forslaget til folketingsbeslutning til skatte- og afgiftsudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Fradragsfor skattemorarenter) [af Glistrup m. fl.]

(Lovforslag nr. 35. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.